



του Anthony Bloom

Θέλω απόψε να μιλήσω για την Ευλογημένη Παρθένο, τη Μητέρα του Θεού εν σχέσει προς εμάς - να προσπαθήσουμε να βρούμε τι μπορούμε να μάθουμε από Αυτήν, τι σημαίνει για μας η Παναγία, ως προσωποποίηση, θα λέγαμε, του ιδεώδους για μας.

Θέλω πρώτα να αναφερθώ στο γεγονός ότι εμείς οι Ορθόδοξοι την ονομάζουμε Μητέρα του Θεού. Με αυτό εννοούμε απλώς ότι Εκείνη είναι το πρόσωπο που

έφερε τον Σαρκωθέντα Θεό στον κόσμο. Βεβαίως, δεν είναι Μητέρα Του ως προς την θεότητά Του, αλλά χωρίς Αυτήν ο Λόγος δεν θα είχε γίνει σαρξ, ο Υιός του Θεού δεν θα είχε γίνει Υιός του ανθρώπου. Μου φαίνεται ότι ο Άγγλος συγγραφέας Charles Williams περιγράφει με τον ωραιότερο τρόπο το γεγονός, υποδεικνύοντας ταυτόχρονα και την πραγματικότητα του γεγονότος και τον αποφασιστικό ρόλο της Μητέρας του Θεού. Λέει ότι... όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, μια κόρη του Ισραήλ αποδείχθηκε ικανή να προφέρει το όνομα του Θεού με όλη της τη διάνοια, με όλη της τη βούληση και με όλη της τη σάρκα, και ο Λόγος σάρξ εγένετο. Ήταν ένα δώρο του εαυτού της και την ίδια στιγμή ήταν και μια ηρωική και ανεπιφύλακτη αποδοχή: ένα δώρο του εαυτού της εν ταπεινώσει και μια ηρωική αποδοχή, διότι γνώριζε τι θα μπορούσε να της συμβεί, τι σήμαινε η αποδοχή αυτή, αν τη δούμε με ανθρώπινο μάτι. [\(περισσότερα...\)](#)